

було засновано Краківську Академію. Студенти могли обирати між п'ятьма кафедрами права римського і канонічного, двома кафедрами медицини і кафедрою вільних мистецтв. Утім, через невдале адміністрування невдовзі Академія занепадала [4].

Поширення латини в добу Казимира Великого було значним: читали і писали тоді виключно латиною. Латина в Кракові витіснила німецьку і стала мовою міської адміністрації. У цей період було кодифіковане право. Латина домінувала при королівському дворі, міському уряді, в Костьолі та в Академії.

Находила доба Ягеллонів. До цього Польща всіляко підтримувала свою культурну приналежність до світу латинізованої християнської Європи: кодифіковано право, засновано університет, розвивалася освіта, поширювалася демократія публічного життя. Невдовзі Ренесанс забезпечить дивовижний розвиток польської культури.

Список використаних джерел

1. Bering P. Odkrywanie Europy łacińskiej przez Polskę piastowską. Tradycja łacińska i bizantyjska wobec idei jedności Europejskiej / P. Bering; pod red. A. W. Mikołajczaka i M. Walczak-Mikołajczakowej. – Gniezno, 2003. – S. 86–100.
2. Gieysztor A. Wejście w krąg kultury zachodniej w wieku IX–XII – państwo, społeczeństwo, Kościół / A. Gieysztor // Uniwersalizm i swoistość kultury polskiej / pod red. J. Kłoczowskiego, t. 1, Lublin, 1989.
3. Mikołajczak W. A. Łacina w kulturze polskiej. A to Polska właśnie. / W. A. Mikołajczak. – Wydawnictwo Dolnośląskie, 1998. – 341 s.
4. Wojciechowska A. Łacina w kulturze polskiego średniowiecza / A. Wojciechowska. – http://www.wilanow-alac.pl/lacina_w_kulturze_polskiego_sredniowiecza.html

Анастасія Зелінська

ТЕНДЕНЦІ ФОРМУВАННЯ ГЛОБАЛЬНИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ УГОД ТА ЇХ ВПЛИВ НА ЕКОНОМІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ УКРАЇНИ

Новий етап глобалізації виступає розвитком зовнішньоекономічних відносин, у тому числі, економічних. На сьогоднішній день, наявність економічного потенціалу є обов'язковою, але не достатньою для залучення важливих ресурсів. В умовах жорсткої глобальної конкуренції, саме сукупність умов ведення підприємницької діяльності в цілому, або окремих її видів визначає динаміку та обсяги залучених ресурсів.

Проблематика формування сприятливого інвестиційного середовища

є актуальною упродовж багатьох років.

У рамках формування глобальної інвестиційної угоди (Multilateral Agreement on Investment) упродовж багатьох років найбільш розвинені країни, використовуючи Організацію економічного співробітництва та розвитку (Organisation for Economic Cooperation and Development) як платформу для переговорів, прагнули створити більш універсальні інвестиційні закони, які гарантують транснаціональним корпораціям безумовні права на здійснення фінансових операцій по всьому світу.

Державні інституції розвинених країн спільно із ТНК продовжують наполягати на подібних положеннях, що регулюють інвестиційну діяльність у регіональних торговельних угодах та Світовій організації торгівлі (СОТ) [2, с. 4].

Тобто, уряди економічно багатих країн не відмовляються на нові раунди переговорів щодо формування глобальної інвестиційної угоди .

Аналіз таблиці 1 свідчить про те, що упродовж 2014–2017 років простежується тенденція до зростання питомої ваги розвинених країн серед країн, які залучали інвестиції.

Таблиця 1

**Структура світового інвестиційного ринку
за групами країн-реципієнтів**

Групи країн	2014	2015	2016	2017
Розвинені країни	42,5	55,5	59,1	49,7
Країни, що розвиваються	53,1	42,4	37,0	46,9
Країни з перехідною економікою	4,4	2,1	3,9	3,4

Джерело: [5]

На сьогоднішній день відсутні обґрунтовані передумови для зміни вищеописаної тенденції у короткостроковій перспективі.

Тому, серед основних передумов, що сприяють залученню інвестицій вірогідними є стабільність, як і внутрішнього, так і зовнішньоекономічного, політичного становища країни. Використання фіскальних пільг як інструменту залучення іноземних інвестицій є доволі неоднозначним. Це пояснюється тим, що останнім часом тривають процеси мінімізації фіскальних преференцій, скорочення кількості офшорів, але країни не поспішають відмовлятися від фіскальних стимулів .

Україна не входить до групи країн, які надають суттєві фіскальні преференції інвесторам, як зарубіжним, так й вітчизняним [1, с. 81].

На основі даних ставки окремих податків в Україні є вищими, порівняно із країнами-лідерами щодо залучення інвестицій (США, Китай, Канада, Ірландія). Подібна ситуація простежується й щодо простоти

сплати податків.

З огляду на зазначене з'являються інші причини формування інвестицій на арену України. Політична ситуація в Україні, ступінь дотримання законодавства не характеризуються позитивними змінами упродовж останніх років. Внутрішньополітична ситуація упродовж 2014–2017 років характеризувалася, як і значним регулюванням відносин між вищими інститутами, а з іншого – зростанням соціально-політичного напруження.

За аналізом соціологічних досліджень було зафіксовано, що 63 % опитуваних визнали ситуацію в Україні напруженою, 25 % – дуже нестабільною та загрозовою.

На жаль, рівень розвитку інвестиційної інфраструктури в Україні залишається на достатньо низькому рівні, що зумовлено ускладненого доступу до кредитних та фінансових ресурсів, недостатньо розвиненим фондовим ринком тощо [5].

Згідно із прогнозами у короткостроковій перспективі є зростання обсягу інвестування у світі. Передбачається, що глобальні потоки інвестицій зростуть до 9 %. У нашій країні надзвичайно важливо запропонувати потенційним інвесторам вигідні умови для реалізації підприємницької діяльності, порівняно із конкурентами, сконцентрувавши забезпечення політичної стабільності в країні та вирішення проблем з корупцією. Побудова більш ефективної судової системи буде додатковим позитивним фактором у боротьбі за іноземні інвестиції.

Список використаних джерел

1. Бахматюк О. Р. Структурно-інституційні аспекти інвестиційної інфраструктури регіону / Бахматюк О. Р. // Економіка та держава. – 2013. – № 12. – С. 80–82.
2. Герзанич В. М. Залучення іноземних інвестицій в національну економіку: основні стратегії та способи їх оптимізації / В. М. Герзанич // Ефективна економіка. – 2015. – № 10. – URL: http://www.economy.nauka.com.ua/pdf/10_2015/58.pdf
3. Зануда А. Іноземні інвестори: поступ є, прориву немає / Зануда А. – URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/news-41258232>
4. Захарін С. В. Інвестиційне забезпечення інноваційно-технологічного розвитку економіки / Захарін С. В. – К.: КНУТД, 2011. – 432 с.
5. Державний комітет статистики України. Зовнішньоекономічна діяльність. – URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>